

Αντικείμενο

Αίτηση εκδίδεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία του άρθρου 56, παράγραφος 1, στοιχείο ε', και του άρθρου 135, παράγραφος 1, στοιχεία στ' και ζ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Απαλλαγή των πράξεων διαχειρίσεως περιουσιών σε τίτλους που πραγματοποιούνται για λογαριασμό ιδιωτών πελατών

Διατακτικό

- 1) Η παροχή υπηρεσιών διαχειρίσεως περιουσίας σε τίτλους, όπως αυτή της κύριας δίκης, ήτοι η αμειβόμενη δραστηριότητα η οποία συνίσταται, για έναν υποκείμενο στον φόρο, στην αυτοτελή λήψη αποφάσεων αγοράς και πωλήσεως τίτλων και εκτέλεση των αποφάσεων αυτών με την αγορά και πώληση τίτλων, αποτελείται από δύο στοιχεία τα οποία συνδέονται τόσο στενά μεταξύ τους ώστε αντικειμενικώς να αποτελούν μόνο μία αδιάσπαστη οικονομική παροχή.
- 2) Το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχεία στ' ή ζ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι η διαχείριση περιουσίας σε τίτλους, όπως αυτή της κύριας δίκης, δεν απαλλάσσεται από τον φόρο προστιθέμενης αξίας σύμφωνα με τη διάταξη αυτή.
- 3) Το άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται αποκλειστικώς στις παροχές υπηρεσιών που απαριθμεί το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως ζ', της εν λόγω οδηγίας, αλλά και στις παροχές υπηρεσιών διαχειρίσεως περιουσίας σε τίτλους.

(¹) ΕΕ C 145 της 14.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Veronsaajien oikeudenvälvontayksikkö κατά A Oy

(Υπόθεση C-48/11) (¹)

(Άμεση φορολογία — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Συμφωνία για τον ΕΟΧ — Άρθρα 31 και 40 — Οδηγία 2009/133/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Ανταλλαγή μετοχών μεταξύ εταιρίας εγκατεστημένης σε κράτος μέλος και εταιρίας εγκατεστημένης σε τρίτο κράτος που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Συμφωνία για τον ΕΟΧ — Άρνηση χορηγήσεως φορολογικού πλεονεκτήματος — Σύμβαση περί αμοιβαίας διοικητικής αρωγής στον φορολογικό τομέα)

(2012/C 295/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Veronsaajien oikeudenvälvontayksikkö

κατά

A Oy

Αντικείμενο

Αίτηση εκδίδεως προδικαστικής αποφάσεως — Korkein hallinto-oikeus — Άρθρα 31 και 40 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992 (ΕΕ L 1, σ. 3) — Ερμηνεία της οδηγίας 2009/133/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς εοφοροστέο στις συγχωνεύσεις, διασπάσεις, μερικές διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών που αφορούν εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών καθώς και με τη μεταφορά της καταστατικής έδρας μιας SE ή μιας SCE από ένα κράτος μέλος σε άλλο (ΕΕ L 310, σ. 34) — Πεδία εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας — Ανταλλαγή μετοχών μεταξύ εταιρίας εγκατεστημένης εντός κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εταιρίας εγκατεστημένης σε τρίτο κράτος μέλος του ΕΟΧ (Νορβηγία) — Δυνατότητα εξομώσεως, από φορολογικής απόψεως, της σχετικής συναλλαγής προς ανταλλαγή μετοχών μεταξύ ημεδαπών εταιριών ή μεταξύ εταιριών εγκατεστημένων εντός κρατών μελών

Διατακτικό

Αντιβαίνει στο άρθρο 31 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, νομοθεσία κράτους μέλους η οποία εξομοιώνει προς φορολογητέα μεταβίβαση μετοχών την ανταλλαγή μετοχών μεταξύ εταιρίας εγκατεστημένης στο έδαφος του εν λόγω κράτος μέλος και εταιρίας εγκατεστημένης στο έδαφος τρίτης χώρας που είναι συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας αυτής, ενώ μια τέτοια πράξη θα τύγχανε ουδέτερης φορολογικής μεταχειρίσεως αν αφορούσε αποκλειστικά ημεδαπές εταιρίες ή εταιρίες εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη, στον βαθμό που υφίσταται μεταξύ του εν λόγω κράτους μέλους και της ως άνω τρίτης χώρας σύμβαση περί αμοιβαίας διοικητικής αρωγής στον φορολογικό τομέα προβλέπουσα ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των εθνικών αρχών η οποία είναι εξίσου αποτελεσματική με αυτή που προβλέπεται από τις οδηγίες 77/799/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1977, περί της αμοιβαίας συνδρομής των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών στον τομέα των αμέσων φόρων, και 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και με την κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) ΕΕ C 103 σ. 2.4.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Hessisches Landessozialgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Land Hessen κατά Florence Feyerbacher

(Υπόθεση C-62/11) (¹)

(Πρωτόκολλο για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της ΕΚΤ — Άρθρο 36 — Πρωτόκολλο περί των προνομίων και ασυλίων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Άρθρα 13, 15 και 23 — Συμφωνία περί της έδρας της ΕΚΤ — Άρθρο 15 — Εφαρμογή στους υπαλλήλους της ΕΚΤ των διατάξεων της γερμανικής κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας οι οποίες προβλέπουν τη χορήγηση γονικού επιδόματος)

(2012/C 295/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hessisches Landessozialgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Land Hessen

κατά

Florence Feyrbacher

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Ερμηνεία του άρθρου 15 της συμφωνίας της 18ης Σεπτεμβρίου 1998 μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας περί της έδρας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, σε συνδυασμό με το άρθρο 36 του πρωτοκόλλου για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας — Δικαίωμα μίας υπαλλήλου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που έχει τη γερμανική ιθαγένεια να λαμβάνει το γονικό επίδομα που προβλέπεται από τη γερμανική νομοθεσία — Χαρακτηρισμός της συμφωνίας περί της έδρας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ως τμήματος του δικαίου της Ένωσης ή ως σύμβασης διεθνούς δικαίου — Δυνατότητα εφαρμογής στους υπαλλήλους της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας των διατάξεων του γερμανικού δικαίου κοινωνικών ασφαλίσεων που διέπουν το γονικό επίδομα

Διατακτικό

Το άρθρο 15 της συμφωνίας της 18ης Σεπτεμβρίου 1998 μεταξύ της Γερμανικής Κυβερνήσεως και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας περί της έδρας του εν λόγω οργάνου, σε συνδυασμό με το άρθρο 36 του πρωτοκόλλου για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, όπως προσαρτήθηκε στη Συνθήκη ΕΚ, δεν αποκλείει τη δυνατότητα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας να χορηγεί επιδόματα όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη.

(¹) EE C 145 της 14.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Oberlandesgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — ebookers.com Deutschland GmbH κατά Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

(Υπόθεση C-112/11) (¹)

[Μεταφορές — Αεροπορικές μεταφορές — Κοινοί κανόνες εκμετάλλευσής των αεροπορικών γραμμών στην Ένωση — Κανονισμός (ΕΚ) 1008/2008 — Υποχρέωση του πωλητή αεροπορικού ταξιδιού να διασφαλίζει ότι η εκ μέρους του πελάτη αποδοχή των προαιρετικών επιπρόσθετων τιμολογήσεων γίνεται με ενεργή συναίνεση — Έννοια των «προαιρετικών επιπρόσθετων τιμολογήσεων» — Τιμή της προσφερόμενης από ανεξάρτητη ασφαλιστική εταιρία ασφαλίσεως για τυχόν ακύρωση του ταξιδιού η οποία αποτελεί μέρος της συνολικής τιμής]

(2012/C 295/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ebookers.com Deutschland GmbH

κατά

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Oberlandesgericht Köln — Ερμηνεία του άρθρου 23, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσής των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα (αναδιατύπωση) (EE L 293, σ. 3) — Υποχρέωση του πωλητή του αεροπορικού ταξιδιού να βεβαιώνεται ότι η εκ μέρους του πελάτη αποδοχή των προαιρετικών επιπρόσθετων χρεώσεων γίνεται με ρητή συναίνεση — Έννοια των «προαιρετικών επιπρόσθετων χρεώσεων» — Αξία ασφαλίσεως ακυρώσεως παρεχόμενης από ανεξάρτητη ασφαλιστική εταιρία, που αποτελεί μέρος της συνολικής τιμής και χρεώνεται στον πελάτη μαζί με τον αεροπορικό ναύλο

Διατακτικό

Στην έννοια των «προαιρετικών επιπρόσθετων τιμολογήσεων», κατά το άρθρο 23, παράγραφος 1, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσής των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα, περιλαμβάνονται τα σχετικά με το αεροπορικό ταξίδι έξοδα των παροχών, όπως της ασφαλίσεως της κύριας δίκης για τυχόν ακύρωση του ταξιδιού, τις οποίες προσφέρει τρίτος πλην του αερομεταφορέα και χρεώνονται στον πελάτη από τον πωλητή του ταξιδιού αυτού μαζί με τον αεροπορικό ναύλο υπό μορφή ενιαίας τιμής.

(¹) EE C 173 της 11.6.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd κατά Comptroller-General of Patents

(Υπόθεση C-130/11) (¹)

[Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 3 — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Φάρμακο για το οποίο έχει χορηγηθεί ισχύουσα άδεια κυκλοφορίας στην αγορά — Πρώτη άδεια κυκλοφορίας — Προϊόν για το οποίο χορηγήθηκαν διαδοχικές άδειες ως φάρμακο για κτηνιατρική και για ανθρώπινη χρήση]

(2012/C 295/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd

κατά

Comptroller-General of Patents